

PREGÓ DE SETMANA SANTA

Felanitx, 2001

Bartomeu
Tauler Valens

A la Companya de M.
Agusti, que mantén viva
la flama del història de
l'est.

[Handwritten signature]

AJUNTAMENT DE FELANITX

Bartomeu Tauler Valens

pronuncià aquest Pregó

de Setmana Santa,

en el Convent de Sant Agustí

de Felanitx,

el divendres de Passió,

dia 6 d'abril de 2001

*"... entre l'aire apressat de l'esbaldrec
hi resta un macolí blau conduint-nos
al privilegi de l'esperança"*

(Lluís Servera Sitjar)

*"La nostra mirada sobre el món
mai no pot ser una mirada mancada d'esperança,
si creim veritablement
que Jesucrist és salvador"*

(Dom Miquel Estradé)

Ressoni en aquesta nau, en divendres de Passió, la meva pobra veu; i pugi identificada amb el clam de l'home que, ajagut a les ombres de la mort, sospira des de la fondària del cor:

*Exsurge, Domine!*¹

Aixeca't, desperta't, Senyor!

Com si, amb els deixebles del llac, haguéssim destriat *-sacsats per les ones i amb el vent contrari*²— una silueta boirosa que ens fés cridar de por i d'esglai, talment infants esmaperduts, fins que la veu de l'Amic retorna la calma.

Quare obdormis, Domine?- Per què dorms, Senyor? Ajuda, que tot se'n va a fons!...

Així cridaré en la nit, per desvetllar el vigor d'una alenada solidària sobre les cendres de la indiferència i de la por.

Exsurge, Domine! Perquè el caliu d'Amor immens, colgat per Jesús de Natzaret, tregui flamarades d'esperança, i la llum nova de l'albada foragiti la foscor.

Així cridaré en la nit, com un saig de Pasqua amb veu tremolosa, proclamant la solidesa i la força inextingible de l'Home-Déu penjat a un patíbul: "*Eli, Eli, lema sabactani?*"³ Déu meu, per què m'heu abandonat?...

Esqueixada pel mig la cortina del santuari, el Fill de Déu, *fet esclau obedient fins a la creu*,⁴ ens

1 Antic introït del I Diumenge de Quaresma

2 Mc 6, 47-51. Cfr Mc 4,35-41

3 Mt 27,46

4 Fil 2,8

acostarà una besada tendra, infinita, salvadora, mentre *confia el seu alè a les mans del Pare*,⁵ i sorgeix ressuscitat amb l'energia de l'Esperit, per a ressuscitar amb ell tots els damnats de la història.

Germans i germanes felanitxers! Germans i germanes pelegrins del món, que compartiu el tràngol de la vida! Vosaltres que passau pel camí... Que no us sigui ben igual, no passeu indiferents. *Oh vos, omnes qui transitis per viam... videte si est dolor similis, sicut dolor meus... Mirau si hi ha un dolor com aquest*⁶: el dolor de l'Home, que assumeix la fel i el vinagre, tota l'angoixa, el plant i el gemec, l'amargor, les llàgrimes i la misèria...de milers d'homes i dones que *han tastat el desastre sota el cop furiós del Senyor... confinats al país de les tenebres igual que els morts de temps immemorial... Recordau, però, que és bo esperar en silenci la salvació del Senyor...*⁷

De bell nou, amb l'estrena d'un nou mil·lenni, obrim la cortina que amaga el Misteri de l'home i de Déu, de mort i de vida, de l'avui i del demà, del que veim i del que intuïm; d'allò que tenim i d'allò que volem; del que patim i del que anhelam; d'un trepig tan dur i d'un dolç somniar; immòbils, lligats, i malgrat tot amb ànsies de vol. Enmig d'un món que no pot evitar un embolcall d'indiferència, una fredor de secularitat, un l'esglai al cor pel silenci de Déu.

És aquí on es lliura la batalla campal

*—mors et vita duello—
lluitaren vida i mort
en lluita sense mida...*⁸

5 Lc 23,46

6 Lam 1,12

7 Lam 3,1.6.26

8 Seqüència del Diumenge de Pasqua

És l'hora amarga de la traïció... El combat de la llum contra la fosca... *És l'hora del poder de les tenebres*⁹. Tot sembla caos i desolació.

Perquè s'ha fet llarga la nit! La nit de les violències destructores de la persona i de la seva consciència.

I ha esdevingut encara més negra la nit!... de les explotacions de l'home que es torna llop contra l'home.

Com ho és, de crua, la nit de la natura empo-
brida i contaminada! La nit d'una terra venuda,
per ambició de diners; d'una *terra profanada sota
els peus dels seus habitants!*¹⁰

En aquesta hora tenebrosa, fins i tot en nom
d'una pretesa 'religió', certament idolàtrica, hem
tret les espases del poder, hem cercat el prestigi
dels grans i hem deixat en l'oblit els no-ninguns de
la història.¹¹

S'avança la nit tràgica de l'anul·lació de
molts, enterrats a les fosses dels odis que enverin-
nen la sang.

Ens tempta la nit de la buidor i de les ambi-
cions vanes: plens els sarrons, nafrats els cors.

Ens corgela la nit freda de l'egoisme, del no
sentit, de la impotència...

- *Sentinel·la, quan acabarà la nit?*

Digue'm, quan acabarà la nit?...

- *L'alba s'acosta, però encara és de nit.*

Si voleu saber més noves,

*tornau venir.*¹²

9 Lc 22,53

10 Is 24, 4ss

11 Cfr Mt 26,52

12 Is 21,11-12

Esperes, potser, guaitant per la talaia, que a un cert indret apunti una alba?...

Però l'horitzó, com al desert, es fa miratge llunyà, fugisser, i per arribar-hi caldrà travessar dures etapes de no-sentit, i suportar el pes d'un terrible sentiment d'impotència..., *els excessos d'una perversitat que ultrapassa l'humà, com el crit angoixat d'un jueu rescatat de l'infern d'Auschwitz: 'mai no oblidaré aquelles flames que consumiren per sempre la meva fe..., aquells instants que assassinaren el meu Déu i la meva ànima'...*

En aquest silenci de Déu, ¿com no podria l'home contemporani enfonsar-se totalment en el dubte?...

I Crist no ens ha aportat cap explicació a l'escàndol d'aquest mal: l'ha assumit en carn pròpia, fins al punt de ser clavat a una creu per la nostra salvació...

L'Amor, i només ell, dona la clau del sentit, perquè permet que a través d'esdeveniments dolorosos i inhumans 'es manifestin les obres de Déu' ¹³... l'Amor és l'únic que pot projectar alguna llum fins a l'interior del misteri del mal. I tot això mirant de nou cap a la Creu, ja que ella ens mostra que no hi ha un amor més gran que donar la vida per aquells que s'estima ¹⁴. Un món sense sofriment i sense pecat no hauria permès desvelar fins a on arriba la bogeria de l'amor...¹⁵

Oh felix culpa quae talem ac tantum meruit habere Redemptorem, canta el Pregó de la Vigília

¹³ Jn 9,3-5

¹⁴ Jn 15,13

¹⁵ Morren, Lucien. "Déu, lliure i lligat" Pub.Ab Mont. Col.Saurí, 25. Barcelona, 1986

pasqual. *Oh culpa venturosa, que ens ha merescut un Redemptor tan gran!*¹⁶

El món avança, sotraguejat per onsales terribles que produeixen milions de víctimes i dolors in comptables -és la greu reflexió d'un gran pensador i analista actual-

...Quan la societat s'alliberi de la misèria, de la ignorància, del dogmatisme, evolucionarà vers la protecció de la llibertat individual, la igualtat, la racionalitat i les polítiques d'ajuda.

Cal ser optimista a llarg termini, i cautelós per a l'immediat...

Diguem 'no'! Diguem no a la sang que, vessada sobre la terra, clama al cel!¹⁷

Diguem 'no' a tot allò que ha fet del segle XX una etapa sanguinària i cruel, en la que han mort més de 150 milions de persones en guerres, i 30 milions sols a la Xina... 100 milions de dones per avortaments, infanticidis o mals tractes.

La intel·ligència humana i el seny són com a vaixells de vela, talment unes closques de nou, que giren malmenades per les immenses ones d'un temporal.

La història és plena de sotbatudes violentes per tal de poder avançar..., malgrat sembli sovint que ens allunyam del camí que condueix a la meta de la llibertat.

¹⁶ Inici del Pregó de la Vigília de Pasqua

¹⁷ Gen 4,10

*Així ha estat sempre en la història:
la lluita per l'abolició de l'esclavitud,
per la llibertat de consciència,
pels drets de la dona,
per la seguretat jurídica i per la democràcia.*

La lluita per la dignitat és una brega molt dura...

*Per anar assolint la meta de constituir-nos
com a espècie dotada de dignitat,
la humanitat haurà hagut de deixar milions de
cadàvers
abandonats dins la cuneta de la història...¹⁸*

- Sentinel·la, quan acabarà la nit?

-L'alba s'acosta, lentament...

Un dinamisme intern, imparable, a la natura i a l'espècie humana els fan avançar vers la utopia marcada a la seva arrel mateixa: obra de Déu, imatge seva, que es va perfeccionant fins a superar la malícia, el caïnisme, l'odi que l'esfondra... fins a ser capaç de rebre, per gràcia, el do de la realització suprema, dinamisme que només ens pot ser donat pel qui és totalment Altre, l'absolutament Imprevist.

Un dels drets fonamentals, que figuren fins i tot en textos de Constitucions que regeixen alguns Estats, és la recerca de la felicitat: el dret a fruir de les benediccions de la vida. Idea de la felicitat que pot unificar l'ètica privada amb l'ètica pública. Felicitat política, podríem anomenar-la, i que coin-

18 Cfr. El Semanal, n. 688. 6-01-2001. entrev. a José Antonio Marina, pàgs. 42-46. J.A. Marina és autor de "Elogio y refutación del ingenio", "La lucha por la dignidad" "Teoría de la inteligencia creadora" "Ética para náufragos" "El laberinto sentimental" "El misterio de la voluntad perdida" "La selva del lenguaje" "Diccionario de los sentimientos" "Crónicas de la ultramodernidad" Ed. Anagrama, anys 1982 - 2000.

cideix de fet amb la idea i la realització de la justícia...

*Entendre la dignitat de tota persona com un bé protegible suposa una avanç sense precedents en el progrés moral de la humanitat...*¹⁹

Però, ¿quin paper hi juga la fe en aquest llarg pelegrinatge per tal de trobar la felicitat, l'harmonia que perfeccioni la condició humana, i la prepari per a la plenitud?

Jesús, el Crist, el fill de l'home, el Fill de Déu ha hagut de ser esclafat en l'intent d'assolir l'harmonia perfecta, el cim de l'amor solidari, la compassió universal, sense deixar ningú pels marges.

També en aquestes sotbatudes violentes, s'hi reconeix l'Església, al bell mig de la lluita d'aquesta humanitat. Aquesta Església que, perquè és també de fang, sofreix les sacsades de la intolerància, del subjectivisme radical, del comerç internacional, del comerç d'armes i del negoci multinacional de la droga, de l'aprofundiment del deute extern dels països empobrits, de la manipulació dels mitjans de comunicació per a aquests fins innobles.

Per això ha de col·laborar activament en la recerca sincera de respostes, perquè siguin respectats els més vulnerables, els més pobres i marginals...

A l'ombra de la creu, i contemplant les nafres lluminoses del Crist, l'Església, els cristians hem d'anar creant espais alternatius que testimoniïn els valors en els quals creim. La paraula ha de donar

¹⁹ Id.

pas als fets, a les vides que encarnen aquests valors, presentant l'Evangelí de Jesús com a experiència alliberadora per a l'home i la dona d'avui. ²⁰

Oh crux, ave, spes unica! ²¹

Oh creu venturosa, ets l'única esperança!

Mirem vers l'horitzó, i veurem la creu de Jesús que s'allarga com un recer de sentit sobre la vida, el batec i l'ànsia de tants i tantes que lluiten, es cansen, somnien, dubten i creuen.

Tinguem la mirada fixa en *Jesús, que ens ha obert el camí de la fe i el porta a la plenitud.*

Ell, per arribar a la felicitat que li era proposada, acceptà el suplici de la creu, no fent cas de la vergonya que havia de passar..." ²²

D'ençà del matí de la Resurrecció, la creu projecta sobre el món, sobre tots els homes i dones de la història una llum infinita que es perllonga, i empara cada ésser humà, perquè amb la seva marca superi la pròpia misèria i finitud.

Quan seré enlairat de la terra, atrauré tothom cap a mi. ²³

A la Creu, és on millor manifesta el cristianisme la seva originalitat transcendent; ella n'és el símbol..., malgrat el creient pateixi en carn pròpia que la saviesa de Déu és escàndol i beneitura per als homes. ²⁴

20 Joan Carrera i Carrera, "A la recerca del Regne" q..Cristianisme i Justícia., 101. Barcelona, agost 2000

21 Himne de Vespres, Setmana Santa

22 Heb 12,2

23 Jn 12,32

24 L. Morren, o.c. Cfr I Cor 1, 23-25

Certament. No hi ha ermita sense el seu Via crucis. No hi ha pujol de santuari sense el camí de la creu... Com no hi ha vida que no porti al coll les pròpies creus, les marques dels passos de dolor, de sacrifici, de mort.

Bé ho intuïren els nostres avantpassats, quan erigiren al capdamunt del nostre més emblemàtic puig, un santuari al Salvador, que esdevingué casa pairal dels deixebles acompanyant la Mare, al peu de la Creu. *Mater Salvatoris*:

Mare del Crist *dels braços oberts per alliberar,
dona en plors,
captaire de compassió,
una pobra en sofrença*²⁵.

Mare que agombola tots els fills:
*els que s'espanten de la pròpia caducitat,
els que tant traginen per sobreviure.*

*Ella els fa costat serenament maternal,
confiadament coneixedora
del nostre pobre caminar,
sempre amatent a qualsevol perill
de compromesa i seriosa llenegada...* ²⁶

*Eia, Mater, fons amoris,
me sentire vim doloris
fac, ut tecum lugeam.*

*Sancta Mater, istud agas
crucifixi fige plagas
cordi meo valide...*²⁷

²⁵ Charles Péguy

²⁶ M. Estradé, "Pinzellades de Bona Nova" P.Ab.Montserrat. Col. Saurí, 116. Barcelona, 1994.

²⁷ Seqüència de la Mare de Déu dels Dolors

*Santa mare, us ho preg:
vulgueu gravar en el meu cor
les nafres del vostre Fill
que fou en creu traspassat...*

Una creu blanca esqueixa el blau del cel al nostre Picot de Sant Salvador, assenyalant fites de misteri, perquè per l'escletxa oberta se'ns aboqui un de vessall de gràcia. Com un símbol, s'aixeca victoriosa, i mostra els raigs de vida i d'esperança, preludi de salvació. Per la mort ens ha vingut la vida, pel suplici de la creu hem vist obertes les portes a la felicitat definitiva.²⁸

La llum transcendent que projecta el misteri de la creu sobre el món i la societat d'avui ens ajuda a cercar amb lucidesa l'explicació profunda de la realitat; a suportar les experiències tràgiques i sense sentit "aparent" dins la vida; ens proporciona normes de conducta, actituds noves, reconfortants, alliberadores per a la nostra civilització neoliberal i postmoderna...

¿D'on provenen, si no és d'una visió transcendent, religiosa, gran part de les creences que conformen l'ètica civil i universal, que intenta obrir-se pas, malgrat el mercat crudelíssim i sense entranyes que maneja les persones com rebuig..., malgrat les ambicions i interessos que sembren arreu la mort...?

La solidaritat, les idees de justícia, la necessitat de la compassió, la rehabilitació dels presos, la llibertat de consciència, la noció de persona...

Cal que recuperem el sentit del sagrat, en aquest món que es "trivialitza", i on tot és intercan-

28 Heb 9,11-14

viable i convertible en mercancia... Perquè el mercat que permet el màxim aprofitament dels recursos econòmics, es desentén dels qui resten pels marges, i que representen més d'un terç de la població mundial...

*Haurem de retrobar la calma per a lluitar contra aquest mode de viure absurd i frenètic. Cal propiciar la tendresa, la poesia, per exemple; cal inventar nous models afectius i de convivència; i la religió obrirà noves perspectives de sentit, d'emoions, de comportament, de coneixença. 'L'home és quelcom de sagrat per a l'home' - afirmava **Sèneca**, en una sentència certament religiosa -. **Heràclit** deia: 'Si no esperes l'inesperat, no ho sabràs reconèixer quan arribi'. Es tracta de no tancar el món, de forma cega i intempestiva.*

L'espera de l'inesperat..., la seriositat enfront del dolor, per exemple, o davant la veritat o la bellesa²⁹, poden significar una nova actitud religiosa, de respecte i admirada contemplació del que existeix, per part d'unes persones capaces d'aprofundir les raons del seu ésser: homes i dones revestits de la més absoluta novetat.³⁰

Ho visqué Jesús en carn viva, i ho deixà empeltat dins la història, en el cor d'uns amics de feble carn, sobre els quals vessà un Esperit nou, i que expandiren fins a l'avui concret i fugisser onades imparables de Vida.

Esperem l'inesperat...

Assumim amb seriositat el dolor, la veritat, la bellesa, l'altre diferent, desconcertant, evocador d'Aquell Altre inabastable, inaccessible, transcendent...

29 Cfr. entrev. cit. amb José Antonio Marina, a El Semanal

30 Rm 13,14: Ef 4, 20-24

Respectem tot quant existeix, perquè ens anuncia, ens fa intuir els camins amagats i desconeguts de les nostres arrels que penetren terra endins per xuclar el misteri.

Misteri d'iniquitat...i misteri de tendresa..., en contrast agressiu, i malgrat tot esperançador. Jesús clavat al tron de la creu, pobre i nu fins a límits extrems, en el seu gest sincer i misericordiós, perdona els enemics, lluita fins a la fi per un món més just: la irrupció plena del regnat de Déu, que crea un home nou... Ell, la Paraula silenciosa, proclama la gran veritat: 'només l'amor salva l'home'.³¹

El misteri de Jesús, el seu testimoni, *corprèn, impacta l'home d'avui...*

Corprèn per la seva misericòrdia - cor obert a la misèria -, i des de la misericòrdia defineix la veritat de Déu i la veritat de l'ésser humà.

És veu dels qui no tenen veu, i veu contra els qui disposen de massa altaveus. Defensa els dèbils i denuncia els opressors.

Jesús impacta per la seva llibertat..., a fi que res no sigui obstacle per fer el bé. Impacta per la seva ferma voluntat que s'acabin les desgràcies dels pobres.

Jesús corprèn, perquè confia en un Déu bo i proper, que anomena Pare. Jesús és l'home de l'honradesa i de la veritat, de la misericòrdia, de la fidelitat, del goig i de la infinita confiança en el Pare: de la total disponibilitat davant Déu.

Trobar gent així és descobrir la gran bona notícia... En un món com el nostre, afligit per la

31 Cfr Santos Benetti, Una alegre notícia - ev. Lluc -, p. 344. Ed. Paulinas, Madrid, 1984.

mentida i la crueltat, els qui han volgut seguir Jesús i mantenir el seu testimoni fins a la mort ens ensenyen que la fidelitat i l'amor fins a la fi són possibles. I això és evangeli; és alba de resurrecció.

La bona notícia que el cristianisme introdueix dins la història és fer possible la "taula compartida". Que puguin asseure's a una mateixa taula aquells que durant segles havien estat separats: pobres, pagans, esclaus, dones, els menyspreats d'Israel i els marginats de l'Imperi.

Crist deixa a les nostres mans que ell pugui seguir essent evangeli, bona notícia per a tots: la construcció de la taula compartida.³²

És "taula compartida", el projecte de Déu que canta Isaïes:

*El Senyor de l'univers oferirà a tots els pobles
un convit de plats gustosos
i de vins selectes...*

*Farà desaparèixer en aquesta muntanya
el vel de dol que cobreix tots els pobles,
el sudari que amortalla les nacions...
esborrarà arreu de la terra
la humiliació del seu poble.³³*

*No recordeu més els fets passats...
Jo faig que tot sigui nou³⁴.*

*... entre l'aire apressat de l'esbaldrec
hi resta un macolí blau conduint-nos
al privilegi de l'esperança.³⁵*

32 Joni Sobrino, *La fe en Jesucristo: ensayo desde las víctimas*, p. 309 i ss. Ed. Trotta, Madrid: 1999

33 Is 25,6-9 i ss

34 Is 43, 18ss; Ap. 21,5

35 Lluís Servera Sillgar, poema "L'esbaldrec", a "El desgel de la memòria" Capallard, Mallorca 2001.

L'esperança és... crida i manament. Aguantar fins que la mort sigui vençuda. No permetre que guanyin les forces de la desesperació...

L'esperança és moral de victòria i esperit festiu. Per a l'home cansat i escèptic..., el cristià viu certeses de fe. Encomana coratge a l'enfonsat; al marginat, alliberació; al cec, la llum; al qui pateix la buidor, plusvàlua de sentit i de futur; a l'home depressiu i temorec..., el goig de viure...³⁶

Ens apuntem a fer possible l'impossible; a col·laborar per dur a terme allò que és més difícil; a creure l'increïble; a esperar l'inesperable... El crucificat ha ressuscitat!: es farà justícia als massacrats de la vida i de la història.³⁷

*Victimae Paschali laudes
immolent christiani!³⁸*

*Jo som la Pasqua de salvació,
jo som l'Anyell immolat per a vosaltres,
jo som el vostre baptisme,
jo som la vostra vida, la vostra resurrecció,
la vostra llum, la vostra salut, el vostre rei...
Jo us ressuscitaré amb el vigor de la meua mà.³⁹*

*Scimus Christum surrexisse
a mortuis vere,
Tu nobis, victor Rex,
miserere.⁴⁰*

*Vàreu morir, i la vostra vida
amb Crist restà amagada.*

36 Cfr. B. Bennàssar, "Dios, futuro humano para todos". - BAC. Madrid, 2000, p. 113. Trad. i adaptació personal.

37 Cfr B. Bennàssar, o.c., p. 122. Trad. i adap.

38 Seqüència Pasqual

39 Melitò de Sardis, homilia sobre la Pasqua, c.7

40 Seqüència Pasqual. Mn. Ll. Riber ho tradueix així: 'Jesús ressuscitat, d'entre los morts, Senyor, Monarca vencedor; teniu-nos pietat'

*En manifestar-se el Crist, la nova Vida,
amb ell ressorgireu,
tot plens de glòria.*⁴¹

*Glòria de Déu, que no brilla sobre la corona dels
poderosos
sinó en el rostre del Crucificat...*⁴²

... Jesús amb els crucificats de la història, presència elusiva de Déu; que se'ns escapa: *com més el miram, més gran i inabastable apareix..* Que ens remet al món... perquè hi descobrim els signes del seu pas, i també de la seva absència: els llocs de l'angoixa i del clamor d'una humanitat sofrent, que commouen les seves entranyes i l'obliguen a baixar, perquè algú es faci càrrec d'alliberar.⁴³

Els nostres avantpassats tingueren l'encert de completar l'evangeli de la resurrecció amb una Encontrada matinerà i fresca, on Jesús el Crist i Maria, la Mare, comparteixen l'al·leluia gojós de la Pasqua. És una intuïció popular, que ens convida a escampar l'esperança del Crist Vivent, pels carrers i places de la vila.

Proclamem la Novetat que tot ho penetra i amara,
que fa germinar tot allò de bo que hi ha en el cor
dels homes i de les dones.

La Resurrecció és un sí a la vida, un sí a la persona
restaurada per l'Amor.

La novetat és Crist,
i nosaltres hem de ser homes nous.

El nostre signe és l'esperança.

41 Col 3,1-4

42 Jürgen Moltmann, "El Dios crucificado" Ed. Sigueme. Salamanca, 1977.

43 Cfr. G. Amengual i Coll, "Presència elusiva" Pub.Ab. Mont. Col. Saurí, 123. Barcelona, 1995. Adaptació.

Tenim dret a esperar un món nou,
després que l'univers creat - i nosaltres amb ell-
hagi llançat gemecs i sofert dolors de part. ⁴⁴

I si hem mort amb Crist,
creim que també viurem amb ell...⁴⁵
*i arribarem a la joia mansa i quieta,
humil, ingènua, blanca. Immensa!*

*Una joia que arrela en l'amor infinit...
que creix esponerosa en els cors
dels qui no posen límits a l'amor...
que floreix i grana, després del traspàs,
en eterna i bella collita!*⁴⁶

Amics, germanes i germans felanitxers. Tots
els qui compartiu desig i esforç per a una comuni-
tat més humana i més d'acord a l'Evangeli. Confra-
res de St. Agustí i tots els qui heu volgut escoltar
amb tanta benvolença aquesta crida:

Disposem-nos a travessar les llandes de la
gran portalada de la Setmana Santa.

Trobarem l'ull de la font de la nostra
Redempció.

La passió del Crist victoriós i alliberador
amararà la nostra existència cristiana.

I el foc de la seva Pasqua gloriosa, que ens
encomana *mentre feim camí, inflamarà els nostres
cors*, perquè puguem testificar als germans que
*'realment el Senyor ha ressuscitat'*⁴⁷. *Al·leluia!*

44 Rm 8, 22

45 Rm 6,8; II Tm 2,11

46 M. Estradé, "Pinzellades de Bona Nova", o.c.

47 Cfr. Lc 24, 32-34

